

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea glarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 3 Maiu st. v.

De câte-ori ni-s'a dat nouă Românii dincoace de Carpați ocaziunea și ne-am simțit datori a ne pronunța asupra stărilor de lucruri în regatul României, totdeauna am vădit în guvernul statului român, ori de cine ar fi fost el condus și ori din cine ar fi fost el compus, pe reprezentantul adevărat al politicii române. În apărările noastre noi nu căutam, care dintre partidele politice din țeară se află la cârma statului, și priviam cu indiferență la luptele de partid ce se purtau și se poartă acolo și astăzi cu multă vehemență. Pe noi ne preocupa un singur lucru: guvernele României să lucreze pentru consolidarea statului român național și pentru susținerea de bune relațiuni cu monarhia noastră.

Noi ne dădeam: atât conservatorii, cât și liberalii sînt înainte de toate Români, și unii și alții au simț pentru patria și națiunea lor, și unii și alții au între dinșii oameni luminați și cu vederi înalte. Prin urmare, ori liberalii ori conservatorii la putere, nu poate să ese decât bine. Dacă numele lui Ioan Brătianu are la noi mai multă trecere ca ori-și-care alt bărbat de stat al României, cauza e, că noi vedem în Ioan Brătianu personificarea ideii naționale, vedem în el întruparea faptelor glorioase ale statului fondat și susținut de frații noștri de un sânge.

Un eveniment regretabil întemplat în zilele acestea în senatul României ne pune acum pe gânduri și ne ispitesce cu stăruință, ca să ne ocupăm și de afacerile de partid din România.

Eată pe scurt faptul ce ne împinge pe noi a ne abate dela atitudinea noastră de până acum:

Un Român din Macedonia cu numele Mușicu a venit la anul 1847 pentru a se așeza în România, unde a făcut avere. La 1870 domnul Mușicu moare și, în urma testamentului său, care poartă data de 29 Decembrie 1869, el lasă pentru universitatea din București 4000 de galbini, pentru o școală de fete, ce are să se înființeze în orașul seu natal Vlacia din Macedonia 8000 de galbini și pentru o școală de băieți ce are să se înființeze în orașul Bitolia (Monastir), tot în Macedonia,

20.000 de galbini. Din aceste legate 7000 de galbini a destinat dl Mușicu pentru construcțiunea zidurilor școlare, iar restul de 21.000 de galbini să formeze fondul de întreținere, care să se investească în moșii situate în România.

Atât în România, cât și la noi este îndeobște cunoscut, că elementul român din Macedonia și Epir se persecutau mai ales de Greci, care fac acolo o agitațiune organizată panelină. Nu e mirare deci, dacă Grecii din Macedonia și-au dat toată silința, de a trage la sine fondurile însemnate lăsate de Românul Mușicu pentru școale românești și a le folosi în interesul propagandei lor paneline. Spre acest scop Grecii s'au adresat către o rudă a răposatului Mușicu, către domnul Menelas Ghermani din București. Și într'adevăr, domnul Menelas Ghermani a făcut tot ce i-a stat în putință și la 19 Decembrie 1888 el a încheiat o tranșacțiune cu văduva răposatului Mușicu, în virtutea căreia tranșacțiunii doamna Mușicu consimte a număra în loc de 20.000 de galbini pentru școale românești 100.000 de franci pentru școale grecești. Astfel prin mijlocirea dlui Menelas Ghermani fondurile Românilui Mușicu, destinate pentru ridicarea neamului românesc în Macedonia, a ajuns pe mâna acelora, care tind la stărpirea acestui neam.

Dacă domnul Menelas Ghermani ar fi numai un simplu cetățean român, fapta lui este în tot cazul o faptă neromânească. Dar domnul Menelas Ghermani este o mult mai mult decât un simplu cetățean român, el este, — ministrul statului român. Noi ne împotrivim la primirea convingerii, că un ministru român poate să se servă de asemenea fapte neromânești, și am sta la îndoială despre adevărul întregii afaceri, dacă n'am vedea dovezile zdrobitoare produse prin documente publice în interpelațiunea făcută în ședința plenară a senatului României de un bărbat de stat, ale cărei simțăminte adevărate naționale sînt mai presus de ori-ce îndoială.

Dacă faptul neromânesec a domnului Menelas Ghermani, ministru de finance al României, ne-a pus pe gânduri, am trebuit să rămânem uimiți în fața discursului rostit de dl Teodor Rosetti, ministrul cultelor și al instrucțiunii publice *ad interim*, care în răspunsul său, dat la interpelațiune, se încearcă a arăta îndreptățirea colegului său la procedeu urmat și dăce între altele: „Domnul Ghermani era pe deplin în drept nu numai legalmente, dar și moralmente să se facă reprezentantul intereselor rudelor și amici-

lor sei din țeara sa de origine“. Acest „drept“ al unui ministru, de a se face reprezentantul intereselor străine, ba chiar dușmănoase țerii, căreia servește, noi nu-l putem cuprinde, nici înțelege.

Precum noi ca Români nu putem cuprinde și nu putem înțelege cuvintele de mai sus rostite în senatul României de ministrul român al cultelor și instrucțiunii publice, așa și votul majorității senatului dat în această afacere este pentru noi o enigmă. Senatul României a dat atâtea dovezi, că este pătruns de ideea națională, încât ni-s'ar pără o crimă a dubita în simțămintele adevărate naționale ale acestei înalte corporațiuni. Tocmai din acest motiv nici nu putem presupune, că senatul României aproabă faptul, — la toată înțempleră neromânesecă, — al ministrului Menelas Ghermani în afacerea legatului răposatului Mușicu, și cu toate acestea, majoritatea senatului a primit ordinea de zi simplă.

Explicarea procedurii guvernului și a majorității senatului noi, ori-cât am căuta, numai în interese de partid o putem găsi. Se vede, că dl Menelas Ghermani, deși om cu simțăminte neromânești, este astăzi om indispensabil și trebuie coperit cu discursul perplex al ministrului de culte și susținut cu votul senatorilor, care au trebuit să-și calce pe inimă.

Noi nu cunoaștem și nici că putem cunoaște afacerile interne ale partidului guvernamental din România și nici treaba noastră nu este a judeca, încât dl Menelas Ghermani este sau nu indispensabil pentru partid, dar constatăm, că numai mari, imens de mari interese pot să fie acele, care ar îndreptăți pe partid a desconsidera, — fie chiar și numai în mod trecător, — simțămintele ce după firea lucrului sînt aședate în inima fiecărui Român, ori-unde s'ar afla el: fie în România, fie în Turcia, fie în Austro-Ungaria,

Pentru lămurirea deservită a acestei afaceri importante vom publica în coloanele „Tribunei“ toate actele referitoare.

Maghiarizare fără sfârșit.

Cercurile societății maghiare sînt cuprinse, precum se vede, de o adevărată manie de a maghiariza tot ce există pe lumea aceasta. Guvernul a maghiarizat învățământul public, administrația și justiția; societățile „Kultur-Egylet“-ului lucră din răpuleri pentru maghiarizarea locuitorilor. Toate aceste însă nu sînt de ajuns. Noue societăți au să se înființeze. Cetățenii Ungariei au să se lapede nu numai de limba lor maternă și de naționalitatea lor, ci trebuie să se lapede și de numele lor strămoșesc și să se

boteze de nou cu un nume, care are accent unguresc. Spre acest scop au să se înființeze societăți anume. Dar nu numai pe uscat avem să fim maghiarizați, ci și — pe mare. Ungaria este o putere și maritimă. Prin urmare și marea, încât ea stă sub stăpânirea noastră, are să fie maghiarizată. Spre acest scop, precum ne spune „Budapester Tagblatt“, s'a ținut ieri în Budapesta o conferință de mai mulți magnați și celebrități pentru fundarea unei noue societăți. În fruntea comitetului executiv stă de astădată o damă, contesa Iuliu Szapáry și guvernul s'a grăbit a promite tot sprigul noului întreprinderi.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 3 Maiu st. v.

Afaceri interne.

În ședința casei deputaților de alaltieri s'a prezentat proiectul de lege al deputatului Irányi și 88 de soți cu privire la modificarea legii despre incolat. După-ce s'a hotărât, ca motivarea acestui proiect să urmeze în ședința proxima, s'a proces la alegerea comisiunilor speciale. Ședința s'a ridicat la 2 1/2 oare din zi.

Archiepiscopul Samassa din Erlau, care a fost mers la Roma în afacerea ordonanței despre matricule, a fost primit decătră Papa în audiență specială. Toată lumea e curioasă de rezultatul acestei audiențe, deoarece se știe, că archiepiscopul Samassa stă pe un punct de vedere separat în această afacere și că vederile lui stau mai aproape de vederile guvernului, ca cele ale celorlalți episcopi catolici.

Între aceste preoțimea catolică protestează mai departe. Preoții din decanatul Szeredului au declarat și ei, că ordonanța ministerială e neîndreptățită, fiindcă ea voese să silească pe preoții catolici a face proseliți pe seama cetelor ce mereu scad ale protestantismului îngâmfat.

Împăcarea dintre Cehii și Germanii din Boemia.

Președintele clubului Cehilor tineri din Praga, profesorul Tilscher, a adresat soților sei de principiu din Boemia un circular, prin care îi provoacă, ca, fie prin rezoluțiuni luate în adunări publice ori prin deputațiuni, fie în alt mod potrivit, să înfrunze asupra deputaților dietali ce aparțin partidului cehic în acel înțeles, ca aceia sau să-și depună mandatele, sau să se deoblige cu cuvântul de onoare, că cu privilegiul desbaterilor dietale asupra rezultatelor conferinței de împăcare din Viena vor vota pen-

tru acele propuneri, pe care le vor face deputații Cehilor tineri.

Raporturile de partid în Franța.

Votarea, care s'a făcut Sămbăta trecută în camera franceză asupra măsurilor guvernului pentru ziua de ânteu Maiu, e un simptom tot atât de interesant, cât și important pentru clarificarea în ce privește raporturile de partid franceze. Votul de încredere, pe care l-au propus doi conservatori, a fost acceptat cu 374 contra 56 voturi și 289 republicani (din 374) și 85 conservatori (din 170) au votat pentru guvern. Minoritatea de 56 voturi s'a fost compus din 33 boulangisti, 21 radicali și 2 conservatori, precând 64 conservatori, 51 radicali și 2 boulangisti s'au fost abținut dela votare. Deoarece camera numără 576 membri, cei 289 republicani pentru sine erau destui pentru a forma majoritatea, cu toate-că și radicalii au votat în contra guvernului și 51 s'au abținut dela votare; acești 289 deputați sînt simburile partidului guvernamental, la care se mai alătură 85 membri ai dreptei, prin aceea pare a se fi apropiat ținta împăcării partidelor demult dorită. Meritul principal e al domnului Constans, căruia i-a succedat la silă și pe adversarii republicei a vota pentru politica ministerului republican.

Reducerea bugetului ministerului italian.

Actualul ministru de finance al Italiei a produs pentru ântăia dată vii aprobări din partea deputaților! Acest succes l'a dobândit prin anunțarea economisărilor, pe care guvernul italian are de gînd să le facă în primăvara viitoare. Aceste se urcă cu totul la mai mult de 26 milioane, dintre care 15 milioane cad pe bugetul de resbură și de marină. Cabinetul e deci hotărât a satisface dorinței generale a țerii și a mai slăbi cu înarmările resboinice. Dacă dlui Giolitti îi va succeda a restabil echilibrul finanelor italiene, prin aceasta se va întări nu numai poziția lui, ci și poziția întregului cabinet, pentru-că toate atacurile serioase în contra dlui Crispi vin din cauza situației financiare.

S e r b i a .

După învingerea greutăților dela început, reconstruirea ministerului sârbesc s'a îndeplinit într'un mod, care nu alterează deloc politica generală și mai ales politica externă a cabinetului radical Gruici. Tausanovic a primit definitiv portofoliul de comerț și agricultură, consilierul de stat Nicolici portofoliul de culte și in-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Soacra și nora.

Poesie populară.

Culeasă de N. Simulescu.

La poartă la Târgigrad,
Este-un ficior de bogat,
De Duminecă 'nsurat,
Luni cătană 'l-a luat,
De Marți seara 'l-a plecat.
El din graiu așa grăia:
„Dragă, măicuța mea,
„Căști-gă-mi tu nevasta,
„Cu colac, cu lapte dulce,
„Doară de-aici nu se duce“.
— „Căști-gă-voiu, căști-gă,
„Din ciasu-n care-i pleca,
„Soare ea n'a mai vedea,
„Apă rece n'a mai bă.“
El anul 'și-l împlinia
Și la maică-sa venia;
„Dragă măicuța mea,
„Unde e nevasta mea?“
— „După apă o-am minat
„La fîntăna lui Pilat;
„A murit, o-am îngropat“.
— „Dragă măicuța mea,
„Haid' arată-mi sulita“.

— „Dragul maicii, puii de domn,
„Multe vînturi au bătut
„Și sulita o au rupt“.
— „Dragă măicuța mea,
„Adă-mi tu cheile
„Să descuiu temnițele.—
„Da-n temnița cea mai mare,
„Cine se cântă cu jale?“
— „E o curvă de Țigan,
„N'a mîncat nimic de-un an“.
El sîcurea o lua,
La temnița se ducea;
Pînă el că ajungea,
Ușa 'n două se cropa
Și nevasta 'și-o vedea;
Depart se 'mbrățișau,
Deaproape se sărutau.
El din graiu așa grăia:
— „Draga mea, nevasta mea!
„De mîncare ce 'ți-a dat?“
— „Cojile căștilor“.
— „Dar de beut ce 'ți-a dat?“
— „Găturile porcilor“.
„Dragă, măicuța mea,
„Eu pe tine te-oi lega
„De cojile cailor.
„Pe la tirguri te-oi purta;
„Să se 'nvețe soacrele
„A robii nevastele“.

Cum învață Nemții românește.

Este îndeobște cunoscut, că în literatura germană există foarte puține și neîndestulătoare gramatici pentru învățarea limbii românești.

Afară de Șoimul, Barcian (edițiune vechie) și Cioncă, abia mai găsești vre-o carte de asemenea natură.

O librărie editoare din Viena, A. Hartleben, publică de o vreme încoace o serie de gramatici străine sub titlul „Bibloteke der Sprachkunde“.

Tocmai a 21-a parte din această bibliotecă o formează limba românească.

Cartea, care tractează despre această limbă, a apărut de curînd și poartă titlul: „Praktisches Lehrbuch der rumänischen Sprache zum Selbstunterricht für Anfänger, welche die Sprache in kurzer Zeit möglichst gut erlernen wollen, von Theophile Wechsler“.

Pe pagina din afară a cărții este o ilustrațiune, care bag-seamă ar ave să dea o idee despre România, în realitate însă e o dovadă de ignoranță.

Chipul acesta ne arată un grup de oameni, între care însă nu e nici un singur Român, dar pentru aceea sînt: un Turc, un Arap, un Chinez, un Indian, un Cerchez, un Cazac și un Tatar, iar în fața lor un trias cultural alcătuit din un German (natürlich!), un Francez și un Englez.

În fundul chipului se vede o biserică în stil romanic, o catedrală gotică (!), apoi piramide, minarete și ruine, care seamănă cu cele dela Turnul-Babilonului.

Dar să lăsam simbolul semi-asiatismului și să vedem gramatica.

Nu știu, unde a învățat dl Wechsler românește, dar după ale sale indicări de rostire fiecare elev al seu se face curat de ris.

La introducere ne spune autorul, că limba românească e melodioasă și moale, dar e diformată prin câteva sunete de origine slavă, așa că dacă aceste sunete se perondează, limba devine neestetice (unschön).

Nu putem să înțeleg, care să fie aceste sunete slave, care ne desfigurează graiul.

Dar m'am luminat — din cartea d-sale. Nu voui înșira aici înțelepciunea autorului, dar voui reproduce câteva din exemple de deprinderi în rostire, și se va vedea numai decăt, că dl autor sau nu știe românește, sau nu vrea să știe.

E de însemnat, că în exemplele citate litera j, după autor, se citește ca în cuvîntul german ja sau Jock etc.

Text românesc. Indic. rostirii.

Ales	Alj' esz
de	dje
cătră	ketreje
națiune,	naziunje

Text românesc. Indic. rostirii.

Spontaneitate	spontanjee-itatje
României	romunji-ee
spre	szpreje
încredințat	înkrjedjinzat
destinele	djesztjinjelje
moment	momjêul
binele,	bjinjênt
evenimentelor	jewjenyimjêntjelor!!!

Ce să mai dăci la atîta grozăvie de erudiție?

Probabil, că autorul va fi audiat de sistemele indicărilor de rostire după Robertson, Toussaint-Langenscheidt, Meisterschafts-System etc., dar nu știe dl Wechsler, — de ce treabă e șofranul.

„Jierudjietjie!“ mă rog, nu fleac!
Mai puneți, că autorul expres ne spune, că el nu se ocupă cu jargonul țeranilor (Bauernsprache), ci el tractează limba adevărată, limba literară!

Negreșit, că o asemenea caricatură de gramatică nu merită vre-o critică detaliată, dar ar fi de dorit, ca foile românești, care apar în limba germană, atât dincolo, cât și aici, să arete publicului lor piramidala prostie, ignoranță sau răutate ce se află în așa dîsa gramatică a domnului Wechsler, ca să ferească lumea de asemenea schimosituri și batjocuri.

Dissidante.

structurine, ear' consilierul de stat Iovan Gjaia portfoliul de interne.

Se scie, că Sârbia nu are sare. Până acum erau nise întreprinderi priate, care proveidau țeara cu sare. Guvernul sârbesc s'a decis însă a exclude întreprinderile private pentru furnisarea de sare și a concede furnisarea de sare regiilor statelor învecinate. În acest scop s'a ținut în Belgrad o licitație, la care au luat parte numai guvernele din Ungaria și România. Guvernul unguresc a oferit a furnisa sarea mai ieftin ca cel din România, dar' după ce reprezentantul român a cerut informațiuni dela guvernul seu și acesta a fost aplăcat a furnisa sarea în aceleași condițiuni ca Ungaria, guvernul sârbesc a preferit pe România și, după o telegramă sosită ieri din Belgrad, a acordat numai României dreptul, de a furnisa sare în Sârbia.

Culmea nebuniei.

„Erdélyi Híradó” dela 13 l. c. n. aduce un lung articol despre maghiarisarea numelor. Motivele pentru îndreptățirea maghiarisării preste tot sânt cele vechi: Ungaria nu poate să fie stat federativ, ea trebuie să fie unitară, pentru că deosebita naționalități locuiesc mestecate, nu se împărtășesc nici după teritorii și nu formează nici societate separată, ele trăiesc după aceleași drepturi împreună cu Maghiarii. Statul e maghiar și toți cetățenii indigeni formează o națiune politică și se privesc de Maghiari. Patria e comună, comun e și patriotismul. Sânt însă în Ungaria multe mii și milioane de cetățeni, care nu și au originea dela părinți maghiari și nu vorbesc sau sfarmă numai limba maghiară, și cu toate aceste ei se țin Maghiari. Întărirea și sporirea maghiarismului e o aspirațiune conservativă îndreptățită și o aspirațiune politică necesară, pentru că cu cât se adă Maghiarii în preponderanță mai mare, cu atât e mai puternic statul unguresc.

Prin urmare Maghiarii trebuie sporiți cu ori-ce preț. După „Erdélyi Híradó”, o parte însemnată a acestei sporiți o formează maghiarisarea numelor. Aceasta e caracteristica externă a maghiarismului, mai mult, aceasta asigurază pe seama națiunii fidelitatea străneșilor. Cu nume german, slav sau român, cutăru descendent al familiei i-ar pute veni în minte să se privească de străin, —atunci, când primejdia din afară mai mult ar reclama patriotism dela fiii „națiunii”. Dacă pe Hurban îl cheama *Féjes* și pe Iancu *Szelcegyi*, cu anevoie prindeau arma în contra patriei maghiare și în serviciul reacțiunii vieneze.

După stupiditățile aceste, organul Apponyi-ist ajunge la concluziunea, că maghiarisarea numelor e o importantă afacere publică, și apoi exclamă: „Dar noi avem trebuință de maghiarisări de nume în masse!”...

Și spre acest scop societatea maghiară ar trebui să facă tot ceea ce poate, pentru ca Ovrei și Germanii să se maghiariseze numele.

Sese sute de mii de Ovrei și un milion de Germani trăiesc îmbrăsciați printre Maghiari, dacă toți acestia se contopesc în corpul națiunii maghiare, aceasta se întărește atât în lăuntru, cât și față cu străinătatea.

Faimosul articol se sfârșește apoi astfel:

„Dorim deci mult, ca mișcarea pentru maghiarisarea numelor să fie generală în întreaga patrie. Căci e foarte regretabil, că Ardealul deabia participă la traducerea în unguresce a numelor; cu toate că aici încă locuiesc mulți Ovrei, în special în Alba-Iulia. Ar fi un lucru foarte rentabil, dacă s'ar pute câștiga pentru această cauză și o parte însemnată a domnilor de origine valachă, pe aceia, care sânt aderenți ai ideii de stat maghiar și nu sânt Daco-Români, și în special pe funcționarii de stat.

„Pentru că se avem însă un rezultat mai mare, trebuie să înființăm în fiecare oraș și comitat societăți pentru maghiarisarea numelor. Tocmai asta e greșeala principală a maghiarisării numelor. În puține orașe și comitate s'au înființat asemenea societăți! Deși lucrul nu costă nimic, decât o leacă de osteneală... Prin urmare în ținuturi maghiare și nemaghiare, în comitate și în orașe, pretutindenea să înființăm societăți pentru maghiarisarea numelor...”

„În privința asta ar pute face foarte mult preoții, învățătorii și notarii; pe acestia să-i provocăm, ca să îmbrățișeze idea, drept un mijloc de a spori națiunea maghiară.

„Acum avem timpuri bune, un curent favorabil ajută maghiarisării. Cine scie cât va ține?... Să întrebăm timpul acum, când nu ne poruncește nici Neamul,

nici Muscanul, când putem fi și putem să ne facem Maghiari. Să fim Maghiari, pentru că să fim tari, și să fim tari, pentru că să putem fi liberi!”

Precum vedem, tot ceea ce am reproduc din articolul diarului clujan băjbă de absurdități. Idea cea nouă însă, de a înființa societăți pentru maghiarisarea numelor, e o curată nebunie și nu merită a se lua în serios. Căci tot așa puteau publicistii maghiari să vină la idea de a se înființa societăți, care ar avé datorința de a se îngriji, ca cetățenii Ungariei să se nască Maghiari gata, cu mustește răscuite și cu cisme împintenate?

Curat lucruri de balamuc!

Grecii în România.

(Urmare.)

Deasemenea, când a venit ca episcop al Dunării-de-jos, după P. S. Sa părintele Melchisedec, I. P. S. metropolit primat actual și i-s'a făcut cunoscut, că nu se urmează în mod regulat rânduiala bisericească decâtă preoții bisericii eline, I. P. S. Sa și-a făcut earăși pe deplin datoria.

Eată și această întâmplare din 1884: Protoiereul de Tulcea, iconomul Rescanu, comunică P. S. episcopului Iosif următoarele: „Am observat în mai multe rânduri, că preoții comunității eline dela bis. elină „Bunavestire” din acest oraș la sfânta liturgie și la ori-ce oficiare în todeauna pomeneșc „Gheorgheos” regele Greciei și în urmă pe „Maiestatea Sa, ba de multe-ori pe Maiestatea Sa nu-l pomeneșc deloc.

„Acest cas am profundul respect a-l su-pune la cunoștința Preasfinției Voastre, rugându-Vă să binevoiți a-mi da cuvenitul ordin de urmare.”

Pe această comunicare episcopul pune următoarea rezoluție sub data de 16 Aprilie. „Se va răspunde protoiereului, ca să dea ordine preoților comunității eline a pomeni todeauna „după datorie întâiu pe Maiestatea Sa regele „la sfintele servicii, după regula ce se urmează la toate bisericile din țeară; — căci „la din contră episcopia va fi pusă în pozițiune a lua măsuri în consecință.”

Vedeți dar', că fiecare din cei doi episcopi ai Dunării-de-jos, predecesori ai actualului, au făcut ceea ce se cuvenia să facă, și mie 'mi-a părut rău, că P. S. episcopul Partenie nu a cunoscut toate împrejurările, creșd că obiceiul rău a rămas, fiindcă episcopii anteriori nu au luat măsurile cuvenite pentru a-l înlătura.

Cu toate aceste, drept să vă spun, că rău 'mi-a părut, când dl ministru de externe a căutat, citind ordinul Preasfinției Sale episcopului Partenie al Dunării-de-jos cătră protoierei, să pună pe membrii înalți ai autorității noastre bisericesci în conflict între dînși. Nu se cuvenia aceasta. Aș dori să ne ferim de asemenea apucături. Să nu ne jucăm cu cele sfinte și sfînșite. Să nu punem în conflict pe membrii episcopatului român, căci ei sânt deposedarii credinței și ai puterii bisericesci; în poporul român, în toate statele și la toate națiunile această putere se consideră ca sfântă, ca un mare lucru, care trebuie respectat și venerat cu cea mai mare rîvnă și evlavie.

Dar' la 1873 guvernul a făcut cam tot ceea ce a făcut și ministru de externe de astăzi, când d-sa ni-a ăis, că bisericile din Sulina, din Brăila și din Galați sânt întreținute de Greci și puse sub chiriarchia grecească. Citiți aceste cuvinte la pagina 384 a „Monitorului Oficial”. Aci e vederat, că ministrul a intrat într-o confușiune, pe care o veți mai vedé și mai departe, când dicea, „că e oare”, care îndoeală asupra acestei afaceri și mai departe e o afacere, în care poate să se dică și pro și contra.”

Dar' înțelegeți, că la 1873 guvernul de atunci nu era deplinătatea puterii de stat, independența țării nu era recunoscută de toate statele lumii ca astăzi și biserica noastră nu era recunoscută autocefală de celelalte biserici ortodoxe. De aceea poate-că în multe puncte, deși nu era îndoeală, dar' nu puteam face după-cum facem și trebuie să facem astăzi.

Dar' ce trebuia atunci și acum să facă ministrul?

Cel dintău lucru ce trebuia să facă în cesiuni bisericesci era să se adreseze la aceia, care sânt deposedarii puterii bisericesci, la reprezentanții bisericii, adecă la înalțul cler. Care era mai aproape de guvern decât metropolitul primat?

În 1873 ministrul s'a adresat primatului. Eată ce vedem în referatul ministrului de externe din 1873, citat de dl ministru de externe actual și reproduc la pagina 385 din „Monitorul oficial”: „Ministrul cultelor, căruia i-am cerut a-mi face cunoscut, dacă se poate satisfacere cererea consulatului elin (de „a pomeni mai întâiu numele regelui Greciei „în biserică), arată prin adresa Nr. 5743, că „după încredințarea în alte asemenea casuri „decătră preasf. metropol. primat al României,

„ordinea după oficiul divin este după sfintele „canoane, ca în biserică în timpul sfintei liturgii să se pomenească mai întâiu domnitorul țării și apoi domnitorul celorlalte state, și că astfel s'a urmat dela început fără abateri și tot așa se urmează și se va urma pe viitor în toate bisericile ortodoxe din România.”

Bine, dl or, care este acela, care poate mai lămurit să ne spună nouă ceea ce este regula bisericii, decât acela, care este pus în capul bisericii, care este președintele sfântului sinod?

Și aci vedeți, că mai era încă ceva, era și adresa ministrului cultelor Tell, adresată unuia din membrii cei mai învâțați ai episcopatului nostru, care nu era desaprobată de acesta, și cu toate aceste, atunci ca și-cum ministrul dice: pe metropolit și pe episcop îi înlăturez, autoritatea mea este, agenții nostri din Viena, Paris, Petersburg. Acestia spun altfel, pe acestia îi cred. Cum? Reprezentanții nostri, care nu sânt reprezentanții bisericii, aceia sânt mai mari în ale bisericii decât acei care reprezintă biserica? Dar' vă voi explica, de unde vine eroarea ministrului și a reprezentanților nostri. Asemenea s'a făcut și acum, nu s'au adresat ministrii să vadă ce dice biserica, ce dice episcopii, ci s'a trimis la Petersburg și la Viena; este o telegramă scurtă, care nu lămuria bine de ce era vorba și că ne importa să cunoaștem amănuntele situațiunii din acele localități. Ministrul impacient se dea Grecilor dreptate, a luat lucrul cu repeziune și de aceea răspunsul e pe jumătate exact și pe jumătate neexact, dat în fuga telegramei, fără o cercetare minuțioasă. Ministrul s'a adresat mai întâiu la Petersburg, ca să-i spună: cine se pomeneșc în biserică grecească de acolo? Ce era nevoie să se întrebe aceasta, căci biserica de acolo, fiind o anexă a legățiunii grecești, se bucură ca aceasta de exterritorialitate, prin urmare e teritor grecesc și se pomeneșc regele Greciei.

Di G. Filipescu. Aceasta nu este exact.

Di D. Sturdza. Eu vă dic, că d-v. nu știți lucrurile. Aduceți dovezi, ca să mă contrădiceți. Nu le puteți aduce.

Întocmai astfel e cu biserica rusă din Berlin. Ea este în ambasada de acolo și se bucură de exterritorialitate. Nu are nevoie să fie biserica în curtea unei legățiuni pentru a se bucura de exterritorialitate, căci o simplă declarațiune a guvernului local de recunoașterea exterritorialității, este suficientă. Fiind lucrurile așa, naturalmente trebuie să se pomenească întâiu numele suveranului țării, pe al căruia teritor se află biserica, ca prima excepțiune dela regula comună.

Vă rog, când este vorba de independența noastră, să nu țiineți cu alții, să țiineți cu noi, căci cămașa noastră este mai aproape de noi decât cămașa altora. Lăsați-vă de acest obicei rău al trecutului, de a apăra pe alții și a ne înfunda pe noi.

La Paris stă lucrul altfel. Franca este o țeară catolică. Catolicismul este biserica statului francez și acolo nu este chiriarchie ortodoxă.

Prin urmare biserica rusă din Paris dela sine pică sub chiriarchia bisericii din Rusia și cea română sub chiriarchia bisericii românești.

La Viena ca și la Brașov, în biserică grecească de acolo se pomeneșc numele metropolitului de Sibiu și al patriarhului de Carloveț, și numele Împăratului Francisc, și biserica grecească dela Brașov este întocmai așa în relațiuni cu Țeara-Grecească, cum este biserica grecească din Sulina, și un amic din Brașov, care se află de câteva zile în București, dl Baritiu, îmi dicea: Dar' când s'ar înțempla să se pomenească în biserică grecească din Brașov pe altul decât pe Împăratul Francisc Iosif, pe loc preotul acela ar fi trimis în afară din Țeara-Ungurescă.

Așadar primul lucru este: în trebile noastre bisericesci să ne adresăm întâiu la chiriarchia noastră și să-i întrebăm, cum stau lucrurile, căci ei sânt care sciu mai bine decât noi, pentru că dintre noi puțini se ocupă cu ale bisericii în toate amănunțimile lor.

Sânt dar' în drept a dice aceasta, nu numai pentru că e natural astfel, nu numai pentru că dl ministru de externe a ăis, că bisericile grecesci din Sulina etc. se află sub chiriarchia grecească, dar' pentru că a adăugat, că lucrul este îndoios.

Apoi lucrul absolutamente nu este îndoios. (Finea va urma.)

CRONICĂ.

Monarhul la manevre. Din Lemberg se împărtășește, că după informațiunile ce le-a primit guvernul provincial din Galiția, Monarhul va sosi în 3 Septembrie la Lemberg, unde va petrece 3 zile și în 6 Septembrie va pleca la manevrele corpului de armată din Lemberg în Brzezany. La granița Maiestatea Sa va fi primit decătră șeful și comitetul provincial.

Lista membrilor casei magnaților a suferit, după publicațiunea foii oficiale „Bud. Közlöny”, următoarea schimbare: Numele episcopului districtului montan Dr. Gustav Szeberényi a fost indus în listă, precând numele decedatului conte Ladislau Török a fost sters din listă.

Numiri. Au fost numiți scriitori: sublocotenent de honveți Nicolae Korondi la judecătoria cerc. din Deva, diurnistul Carol Geber dela judecătoria cerc. din Orăștie la trib. reg. din Deva și diurnistul Marcu Edelstein dela judecătoria cerc. din Orăștie tot la aceeași judecatorie. Diurnistul Wilhelm Huszár dela judecătoria cerc. din Lugoj a fost numit executor la cea din Zernești.

Transferare. Subnotarul Stefan Pataky dela judecătoria cerc. din Mezőkaszony a fost transferat la tribunalul reg. din Beregsău.

Diar oprit în Ungaria. Ministrul de comerciu a încunosciat oficiile postale, că a detras debitul postal diarului „L'Europe” din Paris.

Didactrul la universități. Ministrul de culte și instrucțiune publică, contele Albin Csáky, voeșc să reformeze modul distribuirii didactrului de până acum la universități. „B. Corr.” află, că de aci înainte studenții vor plăti fără deosebire un didactru de 30 fl. pe semestru, și apoi banii încurși se vor împărți între profesori în proporție corăspundătoare.

Iubileul universității din Budapesta. Universitatea din Budapesta și-a sărbătorit alături iubileul de 110 ani dela înființarea ei. După serviciul divin, celebrat în biserica universității, a urmat o ședință festivă în noua sală orășenească.

Mutarea direcțiunii postale și telegrafice la Cluj. Citiu în „Kolozsvár”: „Mutarea direcțiunii postale și telegrafice la Cluj se poate privi deja de fapt complinit. Având în vedere avantajile, pe care această mutare le garantează pe seama Clujului, sperăm și credem, că reprezentanța orașului nu va întârzi cu efectuarea acestei mutări și va vota suma de lipsă pentru clădirea edificiului postal”.

Pentru maghiarisare? Reședința societății carpatine din Ungaria a fost până acum în Leutschau. Se vede, că cercurile șoviniste maghiare nu găsesc bine așezată această societate în împrejurimea nemaghiară și au stăruit, ca ea să se mute cu reședința la Budapesta, pentru a inspira acolo altă atmosferă. Această mutare a întâmpinat în sinul societății o mare opozițiune, care în sfârșit cu cine scie ce mijloace a fost învinsă.

Mortalitatea în Sibiu. În săptămâna dela 21 până la 28 Aprilie au murit în Sibiu 18 persoane, între care 5 străini. Mortalitatea pe 1000 locuitori, calculată pe an, a fost deci de 34.7.

Reuniunea agricolă cercuală săsească din Mediaș va arangia la 18 l. c. n. după amăzi în viaa școlii agronomice din Mediaș o instrucțiune cu demonstrațiune asupra primului lucru la via de vie (frângerea). Participa poate ori-cine, care se interesează de acest lucru.

Operă în Mediaș. Reuniunea de muzică din Mediaș a reprezentat la 10 l. c. prelângă o casă plină opera „Der Waffenschmied” cu deplin succes. Duminecă la 18 l. c. se va repeta reprezentațiunea acestei opere.

Malversațiuni în Hațeg. Un corespondent al diarului nostru ne scrie cu data 13 Maiu a. c., că în urma răposării percep-torului orfanal din Hațeg s'au descoperit mai multe irregularități atât în bani, cât și în scrisori. Primarul orașului dl Ambrosie Bêrsan împreună cu notarul Vots Nándor au fi puși sub cercetare disciplinară, ear' senatorul Alexandru Serafin este suspendat dela oficiu, salarul la toți trei este sequestrat.

Vreme tare în Hațeg. Cu data 14 Maiu a. c. primim din Hațeg următoarea informațiune: Astăzi locuitorii Hațegului au văd surprinderea de a vedé comuna lor, — acum la mijlocul lunii Iul Maiu, — îmbrăcată în vestimentul alb al iernii, vestiment provocat din cauza grindinei grozave ce căduse atât asupra orașului, cât și asupra unui însemnat număr de comune din împrejurii. Această grindină, de mărimea intermediară a unei aluné și a unei nuvi, venind din direcțiunea de SV. străbate orașul nostru și în timp de 19 minute, dela 1 oară 16 m. până 1 oară 35 m., compromise cu desăvîrșire întreaga recoltă de toamnă, atât a grâului, săcării, etc., cât și a vinului, care mai ales anul acesta promitea foarte mult, din comunele bănuite.

Eată sêrmanul țearan, — basa țării, — lovit de o nouă pacoste. Nu e deajuns că încearcă zilnic atâtea neajunsuri din partea prea părintescii (?) administrări a domnitor, dar' se mai vede sêrmanul strivit și apăsat și în modul acesta. — Astfel și în anul acesta, ca și în cei din urmă doi ani, țearanul din comunele bănuite de acest flagel se vede constrins a se nutri cu bucate de pe hotar străin.

Comunicațiia străinilor în Budapesta. Cel mai nou număr al broșurii lunare edate de biroul statistic din capitala Ungariei cuprinde date interesante cu privire la comunicațiia străinilor în Budapesta în anii 1885—1889. În anul 1885 (anul expoziției) au fost în Budapesta 102.252 străini, în 1887 numărul străinilor a fost de 89.456, în anul 1888 85.296 și în anul trecut, în mijlocul căruia s'a introdus tariful după zone,

107.841. Între străini erau în anul 1889 75.560 Ungureni, 20.643 Austriaci și 11.638 străini, ceea ce corespunde la 70 procente Ungureni, 20 procente Austriaci și 10 procente străini. Întreaga comunicațiie a Vienei s'a urcat în cei din urmă cinci ani la suma de 1,082.986, a Budapestei la 475.000 persoane. În Martie a. c. au comunicat în Budapesta 8880 străini, dintre care 6153 au fost Ungureni.

Non teatru german în Budapesta. Diarul vienez „Börsen- und Handelsbericht” aduce scirea, că în săptămâna viitoare se va înființa în Viena o societate pe acții cu un capital de 600.000 fl. pentru înființarea unui nou teatru german în Budapesta. O acție va fi de 300 fl. și se dice, că partea financiară a afacerii e deja regulată.

Noul director al teatrului de curte din Viena. Din Viena se împărtășește, că numirea secretarului artistic provisor al teatrului de Curte Dr. Max Burkhard de director al teatrului e iminentă. Dr. Burkhard va ocupa aceeași funcțiune, pe care a avut-o și Dr. Förster.

Vreme tare în Seghedin. Ieri noapte a cădut preste Seghedin și giur o vreme tare cu grindină, care a nimicit toate sămănăturile și a pusit în valuri vile. În oraș a spart toate giaturile caselor situate spre Nord-Vest. Paguba cauzată este incalculabilă.

Exregele Milan a sosit la Viena incognito sub numele unui conte Takowa, însoțit numai de un camierier și un vênător personal. El a descălecat în hotelul Sacher. La gară, exregele a fost întâmpinat de ambasadorul sârbesc Petrojević și familia, de fostul ambasador sârbesc din Berlin Crstić și de membrii ambasadei din Viena. Se dice, că scopul călătoriei lui în Belgrad e dorința de a-și mai vedé fiul și de a se informa despre progresul ce-l face în studii. — În „Manualul curții și al statului sârb” ce a apărut, regina Natalia nu e menționată printre membrii familiei regale.

Bêtrânul Renz de moarte. Proprietarul de circ Renz, care actualmente petrece în Breslau, zace de moarte. O depeșă de acolo împărtășește, că moartea moșneagului de 88 de ani e iminentă.

O inundațiune de petrol. În orașul Rouen din Franca a crepat altăieri seara un rezervor de petrol, care cuprindea două mii metri cubici. Cuprinsul s'a vârsat în valuri mari, așa încât în scurt timp trei livezi erau inundate de petrol și sămănau unor lacuri. Se lucră la prinderea acestui petrol. O sută de soldați încungură terenul, pentru a-l apăra de publicul curios.

Atentat mincinos. În Madrid a fost circulat șvonul în privința unui atentat în contra reginei regente. Acest șvon provenise din faptul următor: În momentul când regina părăsia gara, unde se duse ca să însoțească pe infanții Don Antonio și Dona Eulalia, s'a auzit o pocnitură. Poliția a făcut cercetări înspre partea locului, de unde a pornit șgomotul, și a constatat, că era un ampoi delat vamă, care trăsease asupra unui porumbel. Prefectul a cerut tribunalului să verifice cazul.

Colonile germane în Rusia. Ministrul de interne rusesc a însărcinat pe cinci funcționari ai departamentului seu a face o anchetă amănunțită asupra condițiunilor, în care se află coloniile germane în Rusia. Se crede, că această dispoziție se leagă cu măsurile anunțate ce guvernul are de gând să iee spre a împedeca stabilirea de noue colonii germane.

VARIETĂȚI.

(Asia se răcesce.) Un mare învățat englez, care s'a întors de curând dintr-o călătorie lungă în Asia, spune într-o broșură, că marea și cel mai vechiu continent al lumii, Asia, se răcesce acum foarte iute.

De unde provine răcirea, asta nici învățatul nu poate să spună, dice numai, că din cauza vechimii s'ar fi epuizat unele terene, care absorb și conțin căldura; însă e lucru pozitiv, că animalele, care mai înainte trăiau la temperatura latitudinii 60°, acum trăiesc la aceea a latitudinii 45°, și dacă sânt duse la cea dintău, mor într-o săptămână. Însuși călătorul a făcut experiența.

Asemenea dînsul a constatat, că urșii albi, care totdeauna se aflau la gradul 67, 68 și în sus de latitudine, acum trăiesc și la 59° grade în Asia.

Dovadă, că Asia și prin urmare pământul se răcesce treptat. Dacă nu s'a constatat în Europa asemenea răcire, pricina este, că nu s'au făcut cercetări.

Învățătul englez dice dar', că e adevărată constatarea aceloră, care au pretins, că soarele se răcesce fatalmente și că cu el se răcesce și pământul. Preste câteva sute de ani primăvara de ađi o să fie privită ca cea mai călduroasă vară în Europa și Asia.

O revoltă pe vaporul austriac „Carol Ludovic”.

Vineri, la 27 Aprilie v., pasagerii vaporului „Carol Ludovic”, care făcea cursă în susul Dunării, au observat la plecarea vaporului din Giurgiu o fetiță de 14—15 ani plângend într-un colț retras. Impresionați de lacrimile

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Răsărit, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

Bucuresei, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

— Prețurile moderate. —

Deasemenea institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fliica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, fragmentări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușă cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impérat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impératoasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci; $\frac{1}{2}$ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresei

primesc abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române agricole“.

Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale ținării vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosesc și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 „
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 „
4. Consemnări sumariice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 „
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 „
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 „
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 „
8. Fîlerea de îmanuare 1 conț (à 25 coale) . . 44 „
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) . 44 „
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 „
11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 „
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) . . 40 „

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. Cartea principală de comput (10 coale) 25 cr.
2. Kötelezvény „ „ 20 „
3. Hivatalos bizonyítvány „ „ 20 „
4. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens „ „ 20 „
5. Raport despre banii, care se subștern vicecomitelui comitatens „ „ 20 „
6. Schulversäumnissausweis „ „ 20 „
7. Conspect despre datoria contribuțiunii și solvirea ei „ „ 20 „
8. Adásvevési szerződés „ „ 20 „
9. Honved-Veränderungsausweis „ „ 20 „
10. Tartozkodási változási kimutatás „ „ 20 „
11. Protocol de exhibite (gestiune) „ „ 25 „

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafuriosului ficioar de craiu și a preafuriosului fete mătreste cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muiera lui.

— În versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.